TEATRUL „C. I. NOTTARA"

„CÎNTĂ PRIVIGHETORILE" de Lucia Demetrius

(Lia Pop-Fărcășan — Viorica; Const. Guriță — Alecu)

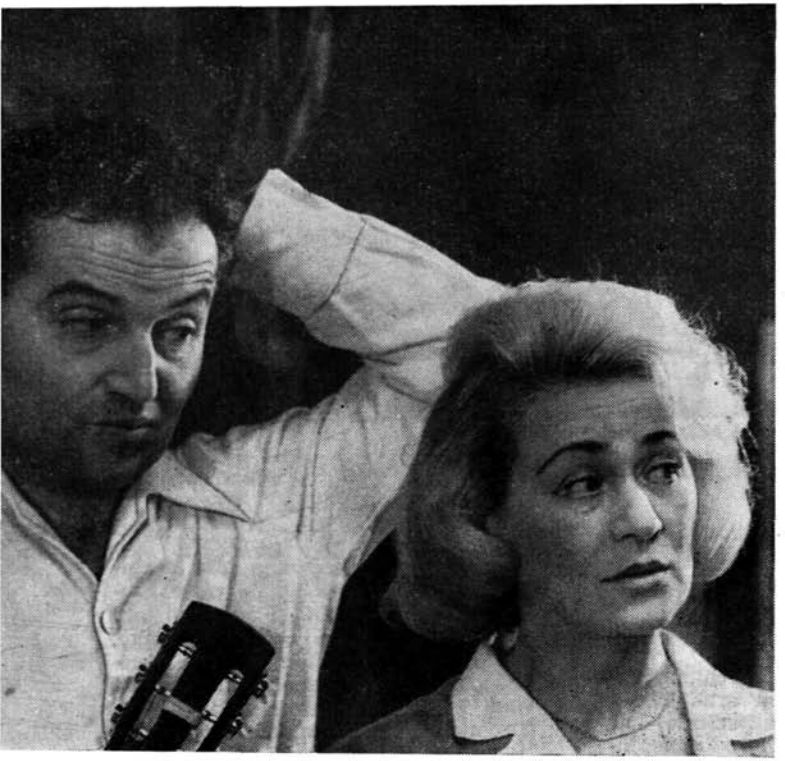

Lia Pop-Fărcășan (Viorica) și Const. Guriță (Alecu)

Așa cum s-a remarcat altă dată în paginile revistei noastre, „gluma" Luciei Demetrius a fost luată foarte în serios de regizorul Gh. Cheța, realizîndu-se un spectacol hibrid, în care registrul grav, și de cele mai multe ori pseudograv, al majorității interpreților a alterat convenția jocului „de-a comedia"... S-au mai semnalat și alte neajunsuri. Parțial, s-au remediat unele dintre ele prin două interpretări noi, chemate să împrospăteze distribuția.

Const. Guriță, în rolul tînărului învățător Alecu, a evoluat cu mult bun simț scenic, în primul rînd datorită faptului că a știut să dea intervențiilor sale muzicale un colorit teatral, abandonînd stilul „belcanto", și integrîndu-le chiar cu un anumit farmec în biografia temperamentală a personajului. Ne-ar bucura și mai mult compoziția sa, dacă actorul ar renunța, pe parcursul rolului, la o expresie-șablon, sentimentală, păstrată cu o fixitate obositoare, și ar folosi o gamă mai variată de mijloace în exprimarea sentimentelor.

O contribuție creatoare reală, în dispunerea spectacolului spre un gen comic contemporan, a adus-o actrița Lia Pop-Fărcășan. Folosind drept pretext conturul scenic al personajului Viorica, pivot convențional al imbroglioului dramatic, interpreta a înțeles că

www.cimec.ro

un asemenea rol nu-şi dobîndeşte eficienţa scenică cuvenită, decît dacă, detaşat de personaj, actorul intră vizibil într-un joc „de-a comedia". Într-o continuă şi spirituală polemică cu interpretările grave şi de „mare trăire" într-o micuţă comedie, Lia Pop-Fărcăşan a schiţat cu haz efervescent, stilizîndu-şi mişcarea, ţinuta şi vocea, silueta fetişcanei funcţionară la poştă, care, cu o candoare nu lipsită de un grăunte de răutate feminină, e pricina tuturor încurcăturilor... Felul în care rolul evoluează pe scenă exprimă cu elocvenţa imaginii teatrale un complex de sentimente şi gînduri, integrate în stilul comediei-glumă pe care îl cerea şi textul.

TEATRUL „LUCIA STURDZA BULANDRA"

„MENAJERIA DE STICLĂ" de Tennessee Williams

(Nelly Sterian — Amanda ; George Carabin — Jim O'Connor)

În *Menajeria de sticlă* a lui Tennessee Williams, această „piesă a amintirilor" ce evocă irosirea zadarnică a unor destine în America anilor „prosperităţii", Nelly Sterian interpretează rolul Amandei Wingfield, creat în stagiunea trecută de regretata Lucia Sturdza Bulandra. Cunoscuta actriţă aduce în scenă o creaţie bogată în resurse dramatice, adăugînd cîteva nuanţe colorate subtil, la portretizarea acelei lumi din care a căutat să evadeze — unde, nu ştia nici el — Tom, protagonistul dramei.

Actriţa s-a preocupat să releve spectatorilor mai puţin refugiul nostalgic în lumea „zăpezilor de odinioară", al fiicei Sudului sclavagist, cît simţul practic yankeu, cupiditatea venală, uneori acoperită de vălul unei ridicole dragoste biologic-materne, alteori, subţiată îndărătul preceptelor puritanismului bigot şi al altor sloganuri de largă circulaţie în anii dintre cele două războaie. Ni s-a părut cu deosebire realizată evoluţia ei scenică, în partea a doua a spectacolului, cu brusca tranziţie de la o exuberanţă artificioasă şi ostentativ acaparatoare, la o deznădejde surdă şi resemnată.

George Carabin a compus personajul Jim O'Connor în datele tiparelor scenice fixate într-o primă interpretare de Septimiu Sever, accentuînd însă, într-un bun acord de intenţie şi realizare, latura dezamăgirii ipocrit-cinice — în realitate, postura resemnată de înfrînt a eroului.

Cu prilejul revederii acestui spectacol, am remarcat cu părere de rău lipsa în continuare a programului de sală. Nu numai a caietului-program, care, după un an de la premieră, nu este încă la îndemîna spectatorilor, pentru a-i edifica asupra valorilor dramaturgiei lui Tennessee Williams şi a limitelor acesteia, dar nici a acelei indispensabile foi cuprinzînd numele actorilor care se fac cunoscuţi publicului în seara respectivă.

M. I.

Dreapta : **Nelly Sterian (Amanda) şi Octavian Cottescu (Tom)**

www.cimec.ro